רחל מרחלת על כל העולם

רק ידידים

דבורה בקון
לא —

קובי בר
— כלום

סיפרו לי שהשחקנית **דבורה בקון** יו־צאת עם חבר חדש, הסופר **קובי בר**. ה־צירוף הזה לא הפתיע אותי. דבורה היתה בזמנו זמן רב ליד הזמר **יזהר כהן**, בכל זאת נגשתי לבדוק, ומסתבר שהם ביחד אך רק משום שהם חברים טובים. קובי הוא הספר האישי של דבורה, ומדי פעם הם נראים ביחד. זהו.

דבורה סגרה לפני שלושה חודשים מיש־רד־הפקות, נסעה לחודשיים לארצות־הב־רית וחזרה לבכורת ספיחס. היא בקשר עם יזהר אך כמו חברים טובים. „אנשים חיים ביחד ונפרדים. אז מה הסיפור?"

מה שיותר חשוב לה, זה להיכנס לתי־אטרון כשחקנית ולדבריה היא מקדישה לכך כרגע את כל זמנה.

ובשטח הרומנטי? „אני פנוייה לחתונה, כמו שאומרים!" אומרת דבורה. איך אומ־רים, אמרה ולא יספה. אבל בכל זאת היא זרקה כפפה.

...דור הבדורסלנים

השימחה בהפועל תל־אביב גואה, ולא בגלל ניצחונות בליגה הלאומית בכדורסל. עד כמה שאני מבינה, הם לא נמצאים במקום הכי טוב מבחינתם בליגה. אבל בכל זאת תהיה בקרוב שימחה אמיתית.

יבון מרפר ואשתו
שימחה בהפועל

משחקן השחור גבה־הקומה, **יבון מרפר**, סוכבר הספיק להתגייר ולהיות חלק בלתי־פרד מהעם היהודי, מהפועל תל־אביב ר־מהכדורסל, עומד להיות בקרוב מאוד אבא. אשתו, שבאה איתו מחו"ל, נמצאת בשבו־עות הריונה האחרונים. כפי שאני מכירה אותם, וכפי שאני מכירה את עולם הספורט, ייתן או בת — אימוני כדורסל הוא יקבל כבר מהרגע הראשון.

בבירות העולם

הדוגמנית היפה **חדי גודנברג** נעלמה ממני זה כמה חודשים, ורק השבוע הגיע אלי מידע סדי עליה, מחו"ל דווקא.

חלי ניהלה בקיץ האחרון רומן קצר עם צלם ישראלי המתגורר בניו־יורק, **חנוך** („הנק") **לונדרר**. כאשר באה לארץ, תפ־סה שם את מקומה דוגמנית אחרת, **שרי־נה מארש**. אבל לחלי זה כבר לא הפריע.

חדי גודנברג
בילוי —

דויד מרשביץ
— בלונדון

היא מצאה את עצמה בזרועות איש־העס־קים **דויד מרשביץ** (העולם הזה 2346), בנו של **מרק מרשביץ**, ששמו ידוע בכל מה שקשור לעלית ולדנות. על זה אתם יכולים לקרוא בעמודים אחרים.

מרשביץ מבלה עם חלי כבר ארבעה חודשים ויותר, תקופה ארוכה למדי. היא הספיקה לחזור לניו־יורק כדי לאסוף שם את חפציה, לבלות עם דויד בעיר הגדולה, ורק עתה הם חזרו מבילוי משותף סוער ביותר, בן חמישה ימים בלונדון.

חלי קשורה באפן הדוק ביותר לדויד. אני עוברת ברחוב ורואה אותה כדוגמנית צילום של ממתק חדש של החברה. ב־קיצור — היא עמוק עמוק עם מרשביץ.

כרגיל, שואלים אותן זה יוביל. אני יוד־עת? עושה רושם שהם לא עומדים להיפרד בזמן הקרוב, ואם זה בכל זאת יקרה, חלי עוד תהיה קשורה זמן רב לחלק הפירסומי של החברה.

ביטוח חיים לזוגות מעורבים

חברת־ביטוח מהגדולות במדינה הביאה אל תפקיד מס' 1 אצלה **מנכ"ל חדש**, איש שאינו מכיר את עולם הביטוח מקרוב. האיש ישב, חיפש ומצא את הסיבות לני־הול הכושל של החברה: העובדים „לפטר, לפטר לפטר!" הוא צעק. „וכמה שיותר!" זה שמבחינה כלכלית הוא התגלה כאידיוט מושלם זה סיפור אחר. למה? כי כל מנהל שפוטר לקח עימו את הלקוחות השמנים שלו ועבר לחברת־ביטוח מתחרה. כך הוא השאיר את החברה קירחת לגמרי.

אחד הפוכנים בעיר גדולה היה מוכר בחברה כאיש מכובד, לא צעיר, אבל עם המון כבוד. היו לו כמה הליכות מוזרות, לאיש. למשל: הוא העסיק במישרדו, בעל־הרהיטים הסולידיים והכבדים, **מזכירה** שלה היו שני תפקידים: לבשל לסוכן את ארוחותיו בשעות הצהריים, ולשבת מ־תחת לשולחנו הגדול, ממש סמוך אליו. מעבר לזה לא היה לה שום תפקיד.

לקוחות שהיו באים אל הסוכן התפלאו מדוע הוא יושב בסמוך לשולחן ולא מש משם. את הקולות שהוא היה משמיע היו מיחסים לדמיונם הפרוע.

בקיצור, אמרו לו ללכת. הוא לא הלך לחברה המתחרה אלא פתח סוכנות עצמ־אית עם **סוכן אחר**, שאותו הוא הכיר מעבודתם המשותפת. ההוא ידוע כנואף בעירו הלא־גדולה. למרות שהוא נשוי, תמיד נתלות על זרועותיו נערות צעירות שלא מחפשות אצלו דווקא תוכניות ביטוח־חיים. שני הסוכנים, שאיש לא הבין מה הם מצאו זה אצל זה, החליטו על עתיד משותף, חשפו המון לקוחות של חברת־האם, ופתחו מישרד בפרברים.

הסוכן הקשיש עבר, כמובן, עם מזכיר־תו בעלת כפל־התפקידים.

עובדי חברת־האם היו סקרנים לדעת איך יצליחו השניים מבחינה מיקצועית. ואכן, הם פירסמו מודעות על הנחות בבי־טוחים, שיטות ביטוח מיוחדות ובלעדיות, ועוד היד נטויה. המודעות היו לצניניים בעיני המתחרים.

אחד מעובדי חברת־האם, שזמנו לא אץ לו, דיפדף בין עמדי המקומון שבעיר פע־לותם של השניים, והגיע גם למדור ההיכ־רויות. כאשר ראה שם מודעה אחת הוא נדבק לכיסא. תא־הדואר של סוכנות־הבי־טוח היה רשום שם. אבל הפעם הם כבר לא הציעו הצעות בביטוח־חיים. אלא מש־הו הרבה יותר קוסם. „שני זוגות מעוניי־נים לפגוש זוגות לבילוי משותף, החלפת זוגות ונסיונות חדשים."

העובד הזה לא שלח להם מיכתב ולא הציע את הצטרפותו לחוג. הוא חייך לי־עצמו: „באמת, יש להם ראש לעסקים." מה שהפריע לו, היה אם אין זו דרך מאוד־לא מקובלת להציע לאנשים ביטוח. „טמ־בל," אמרתי לו. „עזוב אותך מביטוח. זאת לא שיטה חדשה למכור ביטוח־חיים. זה פשוט אורגיה." „אה," אמר לי. „לא חשב־תי על זה."

לא הכי הכי

אני יודעת זאת. בחיי־לילה יש פיתוי רב. גם לעובדים וגם למבלים. אבל כל מי שמתחיל בסטטיסטיקה, יאמר מייד ש־אחוז הגירושין הגבוה ביותר הוא בין אלה שאחד מבני־הזוג עובד בלילות.

ניקח למשל בחור צעיר, סימפטי, איש שיודע את עבודת הלילה. **שלמה** („שלו־מי") **פילו**. הוא התחיל את דרכו באסם ששכן לחוף הילטון. לפני כן היה קצין

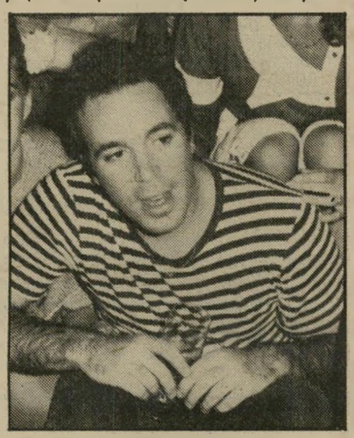

שלומי פילו
ההדורים יושרו

בצבא, ואיש־ביטחון באל־על. הוא מכיר את העסקים וכל מי שבא למקום האחרון שבו הוא נמצא יודה שהוא מכיר את הע־בודה. לא לחינם קראו למקום שלו המ־קום „הכי־הכי־בתל־אביב."

אבל עבודת־לילה משמעה להיות מחוץ־לבית בשעות־הלילה, והמקום של שלומי היה פתוח עד אור הבוקר. לרווקים אולי זה לא מהווה בעיה. אבל לנשואים, כפי שכבר אמרתי — כן ועוד איך! ושלומי הוא נשוי, לאשה נחמדה־נחמדה בשם **שולי**, והם אפילו הורים לילדה מתוקה. זה אינו רומן קצר־ימים. הוא התחיל כבר בזמן שירותם הצבאי המשותף.

אחד הסודות המדוברים ביותר במקום של שלומי שחיי־המישפחה שלו הולכים ביחס הפוך להצלחת המקום שלו. לבני ה־זוג היו רגעים מאוד קשים בתקופה האח־רונה, אך היום אני חייבת להיות אשת־בשורה. מקורות מהימנים עלי במקום הכי־הכי סיפרו לי שעתה הולכים חיי־המישפחה של שלומי ושולי ביחס ישר להצלחת המ־קום. ההידורים יושרו, ושלומי את שולי לא יצטרפו לסטטיסטיקה האכזרית.